

วารสารพุทธมคค์
JOURNAL OF BUDDHAMAGGA

ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2566)
Vol. 8 No. 1 (January – June 2023)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อจัดทำวารสารพุทธมคค์ให้เกิดขึ้นในสำนักเรียน
2. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาวารสารพุทธมคค์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน TCI
3. เพื่อให้มีวารสารที่ได้มาตรฐานสำหรับตีพิมพ์ผลงานของบุคลากรภายในและภายนอกสำนักเรียน

เจ้าของ

ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม (RESEARCH CENTER FOR DHAMMSUKSA PHRAPARIYATTIDHAMMA OF WATAWUTWIKASITARAM SCHOOL) สำนักงานวารสารพุทธมคค์ ภูมิคุณแม่ชาล้ง
ห้อง 305 เลขที่ 137 วัดอาวุธวิกสิตาราม ถนนจรัญสนิทวงศ์ 71 บางพลัด กรุงเทพฯ 10700
โทร 0860864258

ที่ปรึกษา

พระธรรมวชิรสุธี	เจ้าอาวาส/เจ้าสำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
พระราชดิลก, ดร.	ประธานกรรมการบริหารการศึกษา
พระศรีวินยาภรณ์, ดร.	เจ้าคณะแขวงบางพลัด
พระมหาพรภวิทย์ จีระวิโช	อาจารย์ใหญ่สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
พระมหาฉัตรชัย สุตตชโย, ผศ.ดร.	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาบุญนา ฐานวีโร, ผศ.ดร.	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาพรชัย สิริวิโร, ผศ.ดร.	รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.เนตร หงษ์ไกรเลิศ	มหาวิทยาลัยสยาม
นาวาเอก ดร.นพดล บงกชกาญจน์	กรมยุทธศึกษาทหารเรือ
ดร.วิลาสินี วัฒนมงคล	ผู้พิพากษาสมทบ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรสงคราม

บรรณาธิการวารสาร

พระมหามหวินทร์ ปุริสุตโตโม, ผศ.ดร.

กองบรรณาธิการวารสาร

พระบุญฤทธิ์ อภิปัญโญ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.มนัสวี ศรีนนท์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผศ.ดร.ธเนศ เกษศิลป์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผศ.ดร.สุณี เวชประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช
พ.ต.ท.หญิง ดร.ปิยะนุช ศรีสรานุกรม	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
นายครรชิต มีซอ	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

พระมหาบุญศรี ญาณวุฑโฒ, ผศ.ดร.	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระครูปลัดสุรวัณ จันทมโม, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
พระมหาไพจิตร อุตตมธมโม, ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
พระมหาวิโรจน์ ญาณวีโร, ดร.	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาธารรงค์ ฐิตปุณโย, ดร.	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระครูวินัยธรสุขุม สุขวฑฒโก, ผศ.	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รศ.พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รศ.ดร.ศรัชัย ท้าวมิตร	พนักงานเกษียณอายุ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.สุชาติ บุษย์ชญาณนธ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผศ.ดร.ณัฐธพงษ์ มะลิซ้อน	วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผศ.ดร.ประยูร ป้อมสุวรรณ	วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผศ.ดร.ปิ่นณพงค์ วงศ์นาศรี	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมศาสตร์
ผศ.ดร.เมธา หริมเทพาธิป	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ดร.ชลิต ไหลรินทร์	พนักงานเกษียณอายุ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.พันธุ์ธัช ศรีทิพพันธุ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.กฤตสุขิน พลเสน	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.ประเวช วัฒนาแก้ว	คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.จักรี ศรีจารุเมธีญาณ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ดร.บัวบุษรา อัครศรุตพิงค์	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมศาสตร์
ดร.มนัสวี ศรีนนท์	สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล
ดร.เพ็ญพรรณ เพ็ญพลอย	วิทยาลัยสงฆ์สุพรรณบุรีศรีสุวรรณภูมิ
	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์
ดร.ประภาส แก้วเกตุพงษ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ดร.พูนศักดิ์ กมล	วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.ศรุตานนท์ ไธแสง	วิทยาลัยทองสุข
ดร.อรพรรณ สุชาติกุลวิทย์	นักวิชาการอิสระ ด้านศาสนาและปรัชญา
ดร.สมเจต หลวงกัน	ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
ดร.กัญญารักษ์ แม็กกี้	ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม

ฝ่ายจัดรูปเล่ม/สมาชิกวารสาร

ดร.สมเจต หลวงกัน	นายอริย์ชัย เลิศอมรไชยกิจ
นายสุขขาน มักสัน	นางสาวพรทิพย์ พุทธิกิตติวงศ์

พิมพ์ที่

จี คลาส (G CLASS) เลขที่ 26/19 ศาลายา พุทธมณฑล นครปฐม 73170
โทร 028892223 โทรสาร 028893204 อีเมลล์ g_class@hotmail.com

บทบรรณาธิการ

การบริหารจัดการวารสารในปี พ.ศ. 2566 นี้ เป็นปีที่ 8 กองบรรณาธิการวารสารพุทธมัตถ์ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม ได้บริหารจัดการทุกบทความให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน TCI อย่างเคร่งครัดและเข้มข้นทุกขั้นตอน เพื่อให้ได้บทความที่ดีพิมพ์เผยแพร่ออกไปในวารสารได้มาตรฐานมากที่สุด

วารสารพุทธมัตถ์ฉบับนี้ได้นำเสนอผลงานของนักวิชาการจากหน่วยงานต่างๆ ที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

1. สุขภาพองค์รวมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Holistic Health based on the Sufficiency Economy Philosophy) โดย สุทธิณีย์ ทองจันทร์ รวิช ตาแก้ว กิรติ บุญเจือ และ สิริกร อมฤตวาริน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า 1. เป็นระบบการพัฒนาสุขภาพองค์รวมที่เพียงพอและสมเหตุสมผลต่อการเข้าถึงคุณค่าแท้ของชีวิต เน้นการพึ่งตนเองด้านสุขภาพด้วยการดูแลและป้องกันความเจ็บป่วยที่ไม่ลดทอนคุณค่าตนเอง ไม่ยึดมั่นถือมั่น มีวิจารณ์ญาณ และมีความเอื้ออาทรอย่างกล้าหาญ เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ จิตสังคม จิตวิญญาณ สติปัญญา และสิ่งแวดล้อมให้เกิดสภาวะความสุขที่มั่นคงและยั่งยืน 2. สุขภาพองค์รวมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีคุณค่าต่อการเข้าถึงคุณค่าแท้ของชีวิต เน้นการพัฒนาทุกองค์ประกอบด้านสุขภาพ สอดคล้องกับการประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ปรับตัว มีส่วนร่วม และแสวงหาคูณค่าของตนเอง และ 3. องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับสุขภาพองค์รวมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ก. การส่งเสริมการพึ่งตนเองด้านการดูแล และป้องกันความเจ็บป่วยอย่างสร้างสรรค์แต่ไม่สุดโต่งและส่งเสริมการปรับตัวโดยไม่ยึดมั่นถือมั่นและไม่ลดทอนคุณค่าตนเอง ข. การมีส่วนร่วมด้านสุขภาพอย่างกล้าหาญ มีวิจารณ์ญาณ มีความเอื้ออาทร และมีการแสวงหาคูณค่าเข้าใจภาวะและสภาวะสุขภาพด้านร่างกาย จิตใจ จิตสังคม จิตวิญญาณ สติปัญญาและสิ่งแวดล้อมอย่างมีเหตุผล และ ค. การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันด้านสุขภาพที่เพียงพอและสมเหตุสมผลสามารถทำได้จริง ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคม และระดับรัฐ พิสูจน์ได้ด้วยการทดลองปฏิบัติให้ประจักษ์ด้วยตนเองจะพบว่าความสุขที่มั่นคงและยั่งยืนตามแนวคิดสุขภาพองค์รวมสามารถนำไปปฏิบัติในวิถีชีวิตจริงได้ด้วยการไม่ยึดมั่นถือมั่นในองค์ความรู้ใดองค์ความรู้หนึ่ง การมีวิจารณ์ญาณ และการมีความเอื้ออาทรอย่างกล้าหาญ ต่อตนเองและสังคม

2. การศึกษาเชิงวิเคราะห์พรหมวิหารธรรมตามหลักพุทธปรัชญาเถรวาท (An Analytical Study of Sublime States of Mind According to Theravada Buddhist Philosophy) โดย สิริจันทร์ กันยาวิริยะ และ เมธา หริมเทพาธิป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สรุปว่างานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พรหมวิหารธรรมตามหลักพุทธปรัชญาเถรวาท ผลการศึกษาพบว่า พรหมวิหารธรรมเป็นธรรมเครื่องอยู่ของพรหม ประกอบด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา เมื่อวิเคราะห์ความหมายของพรหมวิหารธรรม พบว่า มีความหมายหลายนัย คือ 1) เป็นธรรมเครื่องอยู่ของพรหม 2) เป็นธรรมเครื่องอยู่ของผู้ประเสริฐ 3) เป็นธรรมเครื่องอยู่ของผู้เป็นใหญ่ เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า 1) เมตตา คือ ความรัก ความปรารถนาดี ต้องการให้มีความสุข 2) กรุณา คือ ความสงสาร

ต้องการช่วยเหลือให้พ้นทุกข์ 3) มุทิตา คือ ความยินดี เมื่อประสบกับความสุขความสำเร็จ 4) อุเบกขา คือ ความวางใจเป็นกลาง ไม่เอนเอียงไปตามอคติ ได้แก่ อคติเพราะพอใจ อคติเพราะไม่พอใจ อคติเพราะกลัวและ อคติเพราะหลง

3. การบริหารธุรกิจตามหลักพรหมวิหารธรรม: การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจัย และวิธาน (Business Administration According to Sublime States of Mind: An Analytic, Appreciative and Applicative Study) โดย สิริพันธ์ กันยาวิริยะ และ เมธา หริมเทพาธิป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สรุปว่า งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พรหมวิหารธรรม และเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจเชิงพุทธ ผลการศึกษาพบว่าเป็นธรรมเครื่องอยู่ของพรหม ประกอบด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา เมื่อนำหลักธรรมนี้มาประยุกต์ใช้สำหรับการบริหารธุรกิจบนพื้นฐานกระบวนทรรศน์หลังนวยุคสายกลาง จะช่วยให้การทำธุรกิจมีเจตนาเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของคนส่วนรวม การผลิตสินค้าและบริการและนวัตกรรมทางธุรกิจจะคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เว้นจากการเบียดเบียน ไม่เอาัดเอาเปรียบผู้บริโภค คำนึงถึงคุณภาพและความคุ้มค่า รวมถึงการได้รับคุณภาพชีวิตที่ดี มีใจคิดเกื้อกูลและแสวงหาการมีส่วนร่วมเพื่อสร้างความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน มีความยินดีต่อเพื่อนผู้ทำธุรกิจด้วยกัน มีความรักความใส่ใจต่อผู้ร่วมงานหุ้นส่วน คู่ค้า มีใจเป็นธรรมในการบริหารจัดการธุรกิจ มีระบบบรรษัทภิบาลเพื่อรักษาสิทธิและความชอบธรรมให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจการทางธุรกิจทุกท่าน รวมไปถึงการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุข องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจเชิงพุทธ ได้แก่ การทำธุรกิจด้วยความรักความใส่ใจ (เมตตา) การเกื้อกูลและแบ่งปัน (กรุณา) การสื่อสารให้เกิดสุขภาวะแก่สังคม (มุทิตา) และการให้ความชอบธรรมด้วยการปกป้อง คุ้มครอง และดูแล (อุเบกขา) แกนหลักสำคัญของการบริหารธุรกิจตามหลักพรหมวิหารธรรมจึงได้แก่ “การเอาใจเขามาใส่ใจเรา” โดยขับเคลื่อนให้ครบใน 3 ส่วน คือ (1) ส่วนของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ (2) ส่วนของสินค้าและบริการ (3) ส่วนของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารธุรกิจตามหลักพรหมวิหารธรรมเป็นการทำให้งานธุรกิจกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

4. กาวนา 4 ตามหลักปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง (Four Developments According to The Moderate Postmodern Philosophy) โดย ชีสา กันยาวิริยะ และ เมธา หริมเทพาธิป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า หลักกาวนา 4 ตามหลักปรัชญาหลังนวยุคสายกลางเป็นไปเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตแบบองค์รวม ได้แก่ 1) กายกาวนา ได้แก่ การพัฒนาพฤติกรรมทางกายและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดสุขภาวะที่สมดุล 2) ศิลกาวนา ได้แก่ การพัฒนาความประพฤติทางกายและวาจาเพื่อให้สังคมเกิดสันติสุข 3) จิตตกาวนา ได้แก่ การพัฒนาจิตใจเพื่อให้เกิดสุขภาวะที่มั่นคง มีพลังขับเคลื่อนคุณภาพชีวิตให้พัฒนาอื่นๆ ขึ้นไป 4) ปัญญากาวนา ได้แก่ การพัฒนาปัญญาให้เข้าใจโลกและชีวิตตามความเป็นจริงสามารถแยกแยะประเมินค่าสิ่งต่างๆ และสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้

5. ปัจจัยพลังอำนาจของชาติด้านเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (The National Power Factors in Economy according to The Philosophy of Sufficiency Economy) โดย รวิช ตาแก้ว เมธา หริมเทพาธิป พงนา มาโนช วราภรณ์ พงศ์ธรพิสุทธิ์ และ ปรียะพงษ์ คุณปัญญา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สรุปว่า การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปรัชญามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เสริมสร้างปัจจัยพลังอำนาจของชาติด้านเศรษฐกิจ และเป็นสร้างความรู้ใหม่และประยุกต์ใช้แนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล สังคม และประเทศ ผลการศึกษาพบว่า หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีพลังอำนาจในการยกระดับความสามารถในดำรงชีพ และเสริมสร้างปัจจัยพลังอำนาจของชาติด้านเศรษฐกิจ เป็นศาสตร์ปรัชญาประยุกต์สาขาหนึ่งที่ใช้วิธีการแบบสหวิทยาการเพื่อการแก้ไขปัญหาตามความรู้พื้นฐานในมิติทางประวัติศาสตร์ของแต่ละพื้นที่ ด้วยเหตุผลว่าพลัง คือ ภาวะการทำการของแต่ละปัจจัยที่มีพลังทำการใน 2 ลักษณะ คือ ผู้ทำการและผู้ถูกกระทำ ปัจจัยพลังอำนาจของชาติด้านเศรษฐกิจทั้ง 7 ปัจจัยสอดคล้องกับปัจจัยพลังอำนาจของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ ปัจจัยด้านภาวะประชากร ปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติ ปัจจัยด้านลักษณะประจำชาติ ปัจจัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพลังงานและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการทูต และปัจจัยด้านการศึกษา และเสริมด้วยปัจจัยประวัติศาสตร์ตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากศึกษาครั้งนี้ การอภิปรายผลพบว่าสอดคล้องและสนับสนุนกับข้อค้นพบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในแง่การประยุกต์ใช้ในระดับบุคคล สังคม และประเทศ ซึ่งเป็นพื้นฐานในสร้างพลังอำนาจของชาติด้านเศรษฐกิจ

6. ปัจจัยพลังอำนาจของชาติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (National Power Factors according to The Philosophy of Sufficiency Economy) โดย รวิช ตาแก้ว เมธา หริมเทพาธิป พงนา มาโนช วราภรณ์ พงศ์ธรพิสุทธิ์ และ ปรียะพงษ์ คุณปัญญา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการศึกษาพบว่า หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักการที่มีพลังอำนาจในตัวเองที่มีความสามารถในการสร้างสรรค์ ปรับตัว ร่วมมือ และแสวงหา เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี และเสริมสร้างปัจจัยพลังอำนาจของชาติทั้ง 11 ปัจจัย ซึ่งเป็นปัจจัยภายในที่ส่งเสริมให้เกิดพลังอำนาจของชาติใน 3 ระดับ คือ 1. ระดับบุคคล มีปัจจัยความเชื่อ ศาสนา จริยธรรมและความจงรักภักดี ปัจจัยการศึกษา และปัจจัยอุดมการณ์ของชาติและผู้นำ เป็นปัจจัยภายในระดับบุคคล 2. ระดับสังคม มีปัจจัยภายในที่เป็นฐานจากระดับบุคคลที่ต้องเสริมด้วย ปัจจัยประชากร ปัจจัยลักษณะประจำชาติ และปัจจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3. ระดับชาติและประเทศ มีปัจจัยภายในที่เป็นฐานจากระดับบุคคล สังคม มีปัจจัยที่ต้องเสริมต่อด้วย ปัจจัยการทหาร ปัจจัยทรัพยากรธรรมชาติ ปัจจัยเศรษฐกิจ และปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการทูต พลังอำนาจทั้ง 3 ระดับนี้มีปัจจัยประวัติศาสตร์เป็นปัจจัยเสริมอีกปัจจัยหนึ่งที่ทุกระดับต้องตระหนัก เพราะเป็นปัจจัยที่ทำการควบคู่ไปพร้อมกับระยะเวลาในแต่ละช่วงของการสร้างพลังอำนาจของชาติและประเทศ การอภิปรายผลพบว่า การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ร่วมกับพลังอำนาจของชาติทั้ง 11 ปัจจัยเป็นการยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ชุมชน สังคม และประเทศได้

ทั้งเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาสังคมแห่งการแบ่งปันทั้งในระดับพื้นที่ ระดับองค์กร และระดับบุคคลและครอบครัว ประเทศ และภูมิภาค

7. สังคมแห่งการแบ่งปันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง : การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจัย และ วิชาน (Sharing and Caring Society According to The Philosophy of Sufficiency Economy: An Analytic, Appreciative and Applicative Study) โดย เมธา หริมเทพาธิป และ รวิขิตาแก้ว สาขาวิชาปรัชญาและจริยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า 1) สังคมแห่งการแบ่งปันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นสังคมแห่งการให้ด้วยใจที่รู้จักพอ เป็นการให้ที่ส่งเสริมให้เกิดการพึ่งพาตนเองได้ คือ พอมีพอกิน ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นเป็นระดับพื้นฐาน ส่วนในระดับการพัฒนา ได้แก่ เกิดความตระหนัก ใส่ใจ และแบ่งปัน ด้วยความรู้รักสามัคคี เพื่อให้ประเทศชาติเกิดความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน 2) สังคมแห่งการแบ่งปันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีคุณค่าทั้งในเชิงวิชาการ และวิถีปฏิบัติ ในส่วนของวิชาการนั้น ให้คุณค่าเชิงจริยธรรมทั้งทางด้านจิตวิทยา มนุษยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ ในส่วนของวิถีปฏิบัติ นั้น มีจุดเริ่มต้นจากใจที่รู้จักพอ โดยต้องเริ่มจากฐานความรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสุขหรือลดทุกข์ในชีวิตของแต่ละคนบนพื้นฐานของการไม่เบียดเบียน สูงไปกว่านั้น เมื่อแต่ละคนสามารถพึ่งพาตนเองได้ พออยู่พอกิน พอมีสารองแล้ว ก็ควรแสดงน้ำใจต่อเพื่อมนุษย์และธรรมชาติสิ่งแวดล้อมด้วยการแบ่งปันเกื้อกูลต่อไป 3) สังคมแห่งการแบ่งปันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้เพื่อขับเคลื่อนสังคมแห่งการแบ่งปันทั้งในส่วนองค์กรด้านวิชาการ องค์กรด้านกระบวนการเรียนรู้ และองค์กรด้านการประชาสัมพันธ์ โดยใช้หลักการทำงานเป็นส่วนขับเคลื่อนให้เกิดวงจรจิตอาสาอย่างยั่งยืน ได้แก่ การตระหนัก ใส่ใจ และแบ่งปัน เพื่อส่งต่อสังคมแห่งการแบ่งปันบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไม่รู้จบ

8. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD และเทคนิค LT (A Study on Math Learning Achievement Through STAD (Student Team Achievement Division) and LT (Learning Together) โดย จุฑามาศ รอดทอง สุพจน์ เกิดสุวรรณ และ วิณา ชุ่มบัณฑิต หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สูงกว่า เทคนิค LT 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. คุณค่าเชิงสัญลักษณ์ของความเชื่อการแก้บนของชาวพุทธไทยต่อพระพุทธรูปตามมุมมองพุทธปรัชญา (The Semiological Value of Making a Votive Offering Belief of Thai Buddhists in Phra Buddhasothorn with the Buddhist Philosophical Perspective) โดย พระครูสุตถาวนาพิธาน (สุวัชร ชินขุนทด) สวัสดิ์ อโณทัย และ กันยาวิร สัทธาพงษ์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อการแก้บนของชาวพุทธไทยต่อพระพุทธรูปนั้นแม้โดยองค์รวมจะไม่สอดคล้องกับหลักการ

ของพระพุทธศาสนา แต่ในส่วนย่อยกลับไม่ขัดแย้งต่อหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา เนื่องจากว่าพระพุทธศาสนาไม่ได้ปฏิเสธอิทธิปาฏิหาริย์ เพียงแต่ชี้ให้เห็นว่า อิทธิปาฏิหาริย์ต่างๆ ไม่ใช่แนวทางของการเป็นที่พึ่งอันประเสริฐเพราะไม่อาจนำไปสู่ความพ้นทุกข์ในระดับโลกุตระธรรมได้ แต่เมื่อสำรวจข้อเท็จจริงในพิธีกรรมการแก้บนพบว่า ผู้ที่มานบนบานนั้นจะบนเฉพาะในกรอบของโลกียะเท่านั้น ไม่มีผู้ใดบนขอในระดับโลกุตระด้วยตระหนักรู้ว่า สิ่งเหล่านั้นไม่อาจจะสำเร็จได้ด้วยการบนบาน เพราะเป็นเรื่องที่ต้องกระทำเอง ดังนั้น ข้อคำตอบในงานวิจัยนี้ได้ตัดสินใจว่า การแก้บนสามารถที่จะกระทำได้โดยอยู่บนเงื่อนไขให้นารหัสวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้าไปแทนที่สวัณธรรมของศาสนาผีและพราหมณ์ที่ครอบงำสัญญาณทางพระพุทธศาสนาอยู่เพื่อให้เกิดความหมายใหม่ในทางสัญญาณที่ถูกต้องตามหลักพุทธปรัชญาให้เป็นสัมมาทิฐิแก่ผู้มาแก้บนพระพุทธโสธร องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้คือ CMW Model

10. อุดมการณ์และกระบวนการการเสริมสร้างสังคมสู่วิถีชีวิตใหม่ตามหลักพุทธธรรมของเครือข่ายจิตอาสาจังหวัดชัยภูมิ (Ideology and Process of New Normal Society Following to Buddha Dhamma of Chaiyaphum Province Volunteer Network) โดย พระมหาวิฑูรย์ สิทธิเมธี และ พูนศักดิ์ กมล วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มจิตอาสาระดับผู้นำ ระดับผู้ปฏิบัติการ และระดับผู้รับบริการ ในพื้นที่ 5 อำเภอ เพื่อสร้างเครือข่ายจิตอาสาให้เกิดมีพลังในการทำงานด้านจิตอาสา ในอำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอบ้านเขว้า อำเภอกอนสวรรค์ อำเภอหนองบัวแดง และอำเภอภูเขียว มีกระบวนการในการนำหลักพุทธธรรม เพื่อเสริมสร้าง สังคมสู่วิถีชีวิตใหม่ของเครือข่ายจิตอาสาจังหวัดชัยภูมิใช้ ศีล 5 คือ การนำศีล 5 ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นสัญญาณประชาคมในกลุ่มจิตอาสา และสังคหวัตถุ 4 ในการส่งเสริมการดำเนินชีวิตในสังคมเพื่อให้สังคมในสถานการณ์ปัจจุบันเกิดความสงบสุข มีสราณียธรรม 6 คือ การปฏิบัติตน ประพฤติสุจริตในสิ่งที่ตั้งตามอย่างสม่ำเสมอ มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่น และใช้อิทธิบาท 4 เป็นแนวทางสำหรับการใช้ชีวิตให้ประสบความสำเร็จ ด้วยกระบวนการเสริมสร้างสังคมสู่วิถีชีวิตใหม่ตามหลักพุทธธรรมของเครือข่ายจิตอาสาจังหวัดชัยภูมิ ก่อให้เกิดเป็นชุมชนแนวใหม่ขึ้นมา เพื่อให้เป็นแบบอย่างด้านการพัฒนาคน พัฒนาชุมชนและพัฒนาสังคมให้อยู่อย่างสันติสุข ด้วยหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาเป็นแนวปฏิบัติให้มีความสำนึกรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ด้วยสติ สัมปชัญญะพร้อมมีจิตอาสาให้ความร่วมมือกับสังคม

11. การมีส่วนร่วมของผู้นำทางการเมืองในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ (Participation of Political Leaders in Epidemic Situation the Coronavirus Disease 2019 (Covid-19) in Thep Sathit District Chaiyaphum Province) โดย พระครูปฏิภาณธรรมรส (สมพร ติคุนปญฺโญ) พระมหานรินทร์ สุรปญฺโญ (เอมพันธ์) และ สุเนตร ธนศิลป์พิชิต รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตรมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้นำทางการเมืองในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ โดยการประยุกต์ตามหลักอิทธิบาทธรรมพบว่า ด้านการตัดสินใจ หลักอิทธิบาท 4 ที่ประยุกต์ใช้ ได้แก่ ฉันทะ ความพอใจยินดีที่จะมีส่วนร่วมแก้ไขสถานการณ์วิกฤติ คือ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) อยากทำสิ่งนั้นๆ ให้สำเร็จ คือ ผู้นำทาง

การเมืองมีความพึงพอใจ ยินดี และเสียสละในการแก้ไขสถานการณ์การแพร่ระบาด พร้อมทั้งเป็นผู้เต็มใจลงพื้นที่ตรวจสอบและแก้ไขการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้านการดำเนินงานหลักอิทธิบาท 4 ที่ประยุกต์ใช้ได้แก่ วิริยะ ความมุ่งมั่นผลักดันพยายามที่จะมีส่วนร่วมแก้ไขสถานการณ์วิกฤติ คือ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) อยากทำสิ่งนั้นๆ ให้สำเร็จ ด้วยความอาหาญ แกล้วกล้า บากบั่น ใจสู้ ไม่ย่อท้อไม่หวั่นกลัวต่ออุปสรรคและความยากลำบาก คือ ผู้นำทางการเมืองเป็นผู้มุ่งมั่นผลักดันในการให้ความร่วมมือกันในการแก้ไขสถานการณ์การแพร่ระบาด ได้ประสานงานกับหน่วยงานราชการต่างๆ ในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยติดเชื้อ มีความมุ่งมั่นผลักดันในการแบ่งพื้นที่ในการดำเนินงานในการแก้ไขสถานการณ์การแพร่ระบาด ด้านการรับผลประโยชน์ หลักอิทธิบาท 4 ที่ประยุกต์ใช้ได้แก่ วิมังสา การพิจารณาไตร่ตรองใคร่ครวญดีแล้วด้วยเหตุผลที่จะมีส่วนร่วมแก้ไขสถานการณ์วิกฤติ คือ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) คือ การใช้ปัญญาพิจารณาหมั่นใคร่ครวญตรวจตราหาเหตุผลและตรวจสอบจึงตัดสินใจแก้ไข ได้แก่ ผู้นำทางการเมืองได้มีการรับสิ่งของบริจาคจากหน่วยงานต่างๆ ได้พิจารณาจัดสรรงบประมาณจากหน่วยงานราชการที่มีอยู่เพื่อช่วยเหลือผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เมื่อรับสิ่งของบริจาคแล้วพิจารณาไตร่ตรองถึงผลประโยชน์นั้นว่าเป็นผลประโยชน์ที่สมควรแก่ตนหรือไม่ ด้านการติดตามและประเมินผล หลักอิทธิบาท 4 ที่ประยุกต์ใช้ได้แก่ จิตตะ ความตั้งมั่นติดตามที่จะมีส่วนร่วมแก้ไขสถานการณ์วิกฤติ คือ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) อยากทำสิ่งนั้นๆ ให้สำเร็จด้วยความคิดจดจ่อ หรือเอาใจใส่ คือ ผู้นำทางการเมืองมีการตั้งมั่นติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีการติดตามสถานการณ์แล้วประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ เมื่อมีผู้ติดเชื้อรักษาตัวหายแล้วมีการติดตามตรวจสอบตามกฎระเบียบของทางหน่วยงานราชการ

12. การพัฒนาจริยธรรมของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ (The Ethical Development of Local Leaders in Chaiyaphum Province) โดย พระมหานรินทร์ สุรบุญโญ และ พูนศักดิ์ กมลวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สรุปว่า บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาการพัฒนาจริยธรรมของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ โดยใช้วิธีการแบบศึกษาเอกสารที่ปรากฏถึงเรื่องการพัฒนาจริยธรรมของผู้นำ โดยเป็นการวิเคราะห์การพัฒนาจริยธรรมด้วยการจัดกิจกรรมและแสดงให้เห็นถึงหลักคุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้นำท้องถิ่นการพัฒนาจริยธรรมของผู้นำท้องถิ่น เป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะว่าผู้นำท้องถิ่น คือ ฐานในการปกครองที่จะสามารถแสดงให้เห็นเป็นรูปธรรมมากกว่า เพราะการพัฒนาที่ถือว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ก็จะต้องพัฒนาจากฐานรากที่เรียกว่าท้องถิ่นเป็นสำคัญและจำเป็นมากที่ต้องพัฒนาท้องถิ่นก่อน ดังนั้น จากการลงพื้นที่ปฏิบัติการในเรื่องของการสร้างหลักสูตรการพัฒนาจริยธรรมและรูปแบบกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สามารถสร้างผู้นำชุมชนในระดับที่เป็นต้นแบบให้กับชุมชนได้เป็นที่ยอมรับและเคารพศรัทธาผู้นำมากกว่าที่จะมีความหวาดกลัว จึงทำให้ชุมชนนั้นๆ เกิดเป็นชุมชนสันติธรรมที่มีความเคารพซึ่งกันและกัน และมีหลักของศีลธรรมจริยธรรม ในการปกครองชุมชนของตนเอง และฝึกอบรมผู้นำรุ่นใหม่ให้มีคุณธรรมจริยธรรมสืบไป

13. นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษากับการศึกษาร่วมสมัย (Innovation and Educational Technology and Contemporary Education) โดย ศิริเดช ศรีสร้อย พระมหาอุดร อุตฺโตโร (มากติ) และ ปฎิธรรม สำเนียง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์ สรุปว่า บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายถึงการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ทำให้เกิดการสร้างสรรค่นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาในยุค 4.0 อันประกอบไปด้วย Social Media ที่ทำให้เกิดเครือข่ายการเรียนรู้ Internet of Things เป็นส่วนขยายที่เพิ่มช่องทางการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับอุปกรณ์ต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์หรือวัสดุการสอน ทำให้การจัดการเรียนรู้ตอบสนองความแตกต่างของบุคคล และเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ในการจัดการศึกษาในปัจจุบันเป็นการสื่อสารร่วมสมัย ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา เป็นการสื่อสารสองทาง เป็นสื่อไร้ตัวตน มีต้นทุนในการเข้าถึงไม่สามารถปิดกั้นได้ และนับวันการสื่อสารแบบนี้จะพัฒนาอย่างรวดเร็ว ครูผู้สอนสามารถจัดคอร์สเรียนออนไลน์ได้ไม่ยาก เพราะการสนทนากับผู้เรียน การส่งไฟล์งาน การอภิปรายกลุ่มสามารถทำได้ เพียงแค่นักเรียนมี smart phone นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบ Applications ที่สะดวกและน่าสนใจโดยไม่ต้องติดตั้งซอฟต์แวร์ที่ซับซ้อนอีกต่อไป ยิ่งกว่านั้นเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันยังเอื้อให้มีการเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายทุกที่ ทุกเวลา บทบาทของครูและนักเรียนเปลี่ยนไปจากการเป็นผู้สอน (passive learning) มาเป็นผู้ชี้แนะและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในวิธีที่แต่ละคนถนัดอย่างกระตือรือร้น (active learning) นอกจากนี้แล้วปัจจุบันเรายังมีนวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI) วารสารอิเล็กทรอนิกส์ มีการเรียนรู้ออนไลน์ เป็นต้น นวัตกรรมเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการขยายโอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับคนทุกเพศทุกวัยทุกอาชีพ ครูผู้สอนจึงต้องปรับเปลี่ยน รูปแบบในการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตระหนักถึงการสอนคุณธรรมจริยธรรม และสร้างเสริมทักษะให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตเอาตัวรอดอยู่ในยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม

14. การบริหารแบบมีส่วนร่วมระหว่างบ้าน วัด โรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม (Participative Administration between Home, Temples and Schools Affecting to the Effectiveness of School under Nakhonpathom Primary Educational Service Area Office) โดย กัญญนันท์ สิริคุปต์ธรรานนท์ วิทยาลัยทองสุข ผลการศึกษา พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมระหว่างบ้าน วัด โรงเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การวางแผน การติดตามและประเมินผล การดำเนินงาน การพัฒนา ปรับปรุงและการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ตามลำดับ และประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและ การบริหารงานทั่วไปตามลำดับ และการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน ด้านการวางแผน สัมพันธ์กับประสิทธิภาพของสถานศึกษา ด้านการบริหารงานวิชาการ ($r = 0.79$) และการบริหารแบบมีส่วนร่วมระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน ด้านการติดตามและประเมินผลส่งผลต่อประสิทธิภาพของ

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ด้านการบริหารงานงบประมาณ ($r = 0.76$) นอกจากนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน สรุปได้ว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน ด้านการวางแผน และด้านการติดตามและประเมินผล มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 2

15. ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม (People's Opinion toward the Roles of Sangha in Community Development in Muang District, Samut Songkhram Province) โดย พระครูสาครธรรมประสิทธิ์ วิทยาลัยทองสุข ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคม มีค่าเฉลี่ย มากสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรมและด้านเศรษฐกิจ ส่วนด้านสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด และเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีความคิดเห็นต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท ของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการส่งเสริม บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ประชาชนได้เสนอแนะบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน ด้านสังคม ได้แก่ พระสงฆ์ควรเทศนาและอบรม ให้ประชาชนในชุมชน มีความรักใคร่สามัคคีกัน ในชุมชน ปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนตามแนวพระพุทธศาสนา ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ พระสงฆ์ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง จัดให้วัดเป็นศูนย์รวมในการสนับสนุนการประกอบอาชีพหรือส่งเสริมผลิตภัณฑ์ในชุมชน ด้านวัฒนธรรม ได้แก่ พระสงฆ์ควรอบรมให้ครัวรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น และประเพณีต่างๆ ให้กับเด็กและเยาวชนในชุมชน เพื่อสืบทอดต่อไป ด้านสาธารณสุข ได้แก่ พระสงฆ์ควรปฏิบัติตนแบบอย่างที่ดี และน้อมธรรมะมาใช้ส่งเสริมในการบำบัดโรคหรือยาเสพติดแก่ประชาชนในชุมชน และด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ พระสงฆ์ควรเป็นตัวอย่างที่ดีในการรักษาความสะอาดให้กับชุมชนและฟื้นฟู อนุรักษ์ ป่าไม้และต้นน้ำในชุมชน

16. การศึกษาชื่อปราสาทหินในจังหวัดศรีสะเกษ (A Study of the Name of Prasat Hin in Sisaket Province) โดย ธนยพงศ์ สารรัตน์ ธีรวัฒน์ กันยาสาย ภัทรพล จันทรพิชญ์ ทวีทรัพย์ ทวีชาติและศุภกร เจริญผล คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ สรุปว่า บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์และจัดหมวดหมู่ชื่อเฉพาะของโบราณสถานที่เป็นปราสาทหินในจังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า จากการสำรวจโบราณสถานประเภทปราสาทหินในจังหวัดศรีสะเกษพบว่า ในอาณาบริเวณบ้านเมืองจังหวัดศรีสะเกษในอดีต ซึ่งพื้นที่ส่วนหนึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของอาณาจักรขอมโบราณ มีโบราณสถานหรือที่ปัจจุบันเรียกชื่อทั่วไปว่า “ปราสาท” อยู่เป็นจำนวนมากจนกลายเป็นคำขึ้นต้นของคำขวัญประจำจังหวัด คือ “แดนปราสาทขอม” และยังพบว่าลักษณะชื่อเฉพาะของปราสาทเหล่านี้เป็นชื่อที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ

โดยลักษณะชื่อเฉพาะที่พบมากที่สุดคือชื่อสิ่งก่อสร้าง และรูปลักษณะจากโบราณวัตถุสถานของปราสาทขอม รองลงมาคือชื่อเฉพาะที่มีความหมายเกี่ยวกับแหล่งน้ำ และชื่อเฉพาะที่มีความหมายเกี่ยวกับบุคคล ชื่อบุคคล หรือกลุ่มชาติพันธุ์ ส่วนที่เป็นที่นิยมน้อยที่สุด คือ ชื่อทางภูมิศาสตร์ และพืชพรรณ แสดงให้เห็นว่า ลักษณะชื่อเฉพาะของ “ปราสาทหิน” ในจังหวัดศรีสะเกษ มีลักษณะที่หลากหลาย แต่ที่นิยมที่สุดคือการใช้ลักษณะของชื่อสิ่งก่อสร้างที่พบมาตั้งเป็นชื่อของปราสาทหิน

17. แนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอำเภอลาดยาวเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2 ตามหลักธรรมพละ 5 (Guidelines for Developing Quality Assurance of Educational Institutions in Latyao District Nakhon Sawan Primary Educational Service Office Area 2 According to the Five Principles of Physical Faith) โดยว่าที่ร้อยตรีรัฐพงศ์ โยธารัตน์ ปฏิธรรม สำเนียง และ วรกฤต เกื้อนช้าง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สรุปว่า บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและหาแนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อำเภอลาดยาว เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2 โดยประยุกต์กับหลักธรรมพละ 5 ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู 236 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.988 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อำเภอลาดยาว เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=34.25$, $S.D.=4.18$) และพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ($\bar{X}=48.65$, $S.D.=5.65$) รองลงมา คือ การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา ($\bar{X}=38.59$, $S.D.=4.66$) และกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X}=34.25$, $S.D.=4.18$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X}=17.53$, $S.D.=1.87$) 2. แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยประยุกต์หลักพละ 5 อำเภอลาดยาว เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ได้แก่ 1) โรงเรียนนำบุคลากรและตัวแทนของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในงานประกันคุณภาพการศึกษาร่วมอบรมสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ 2) ผู้บริหารได้มีการระดมความคิดเพื่อวิเคราะห์หาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคของโรงเรียนในรูปแบบคณะกรรมการ 3) ผู้บริหาร ลดภาระงานครู เพื่อครูจะได้ดำเนินการกิจกรรมโครงการได้เต็มที่ 4) ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการในการจัดเก็บข้อมูลในการประเมินผลจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ 5) ผู้บริหารสถานศึกษา ตั้งคณะกรรมการที่มีความรู้ ความสามารถในการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก 6) คณะกรรมการงานประกันคุณภาพการศึกษาจัดทำรูปแบบรายงานผลการประเมินและนำเสนอผลการประเมินตนเองให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบ

18. กระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล (กรณีศึกษา 3 เทศบาล) ในอำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ (The Process of People's Political Participation towards Local Government Organizations in The form of a Municipality (Case Study of 3 Municipalities) in Khon San District Chaiyaphum Province) โดย นิติพันธ์ อินทโชติ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบเทศบาล กรณีศึกษา 3 เทศบาล ในอำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ โดยนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกจากมากไปหาน้อย พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมด้านการมีส่วนร่วมหมั่นประชุมกันเนื่องนิตย์ รองลงมาด้านการมีส่วนร่วมไม่บัญญัติสิ่งที่ยังไม่บัญญัติไม่ล้มเลิกสิ่งบัญญัติ ด้านการมีส่วนร่วมเคารพนับถือผู้อาวุโสในพรรค ด้านการมีส่วนร่วมคุ้มครองป้องกันอันชอบธรรม ด้านการมีส่วนร่วมพร้อมเพรียงกันประชุม ด้านการมีส่วนร่วมไม่ลุแก่อำนาจ ให้เกียรติสตรี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านการมีส่วนร่วมเคารพสถานที่สำคัญ ตามลำดับ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเห็นว่าการประยุกต์หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ามามีบทบาททำให้ประชาชนและองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล เกิดความรักความสามัคคีมีการประชุมและทำกิจกรรมพร้อมเพรียงกัน

19. บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนอำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักอริยสัจ 4 (The Role of Administrators in The Development Of Basic Morals in Nong Bua District School Nakhon Sawan Province According to The Four Noble Truths) โดย จรูญรัตน์ ปานขลิบ ปฎิธรรม สำเนียง และ พระมหาอุดร อุตตโร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า 1. บทบาทผู้บริหารในการพัฒนาคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนโรงเรียนในโรงเรียน อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักอริยสัจ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.288$, $S.D.=.537$) พิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความประหยัด ($\bar{X}=4.310$, $S.D.=.555$) รองลงมา คือ ความมีวินัย ($\bar{X}=4.296$, $S.D.=.556$) และความสามัคคี ($\bar{X}=4.295$, $S.D.=.497$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสุภาพ ($\bar{X}=3.914$, $S.D.=.557$) 2. แนวทางการพัฒนาบทบาทผู้บริหารในการพัฒนาคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักอริยสัจ 4 มีดังนี้ 1) ด้านความขยัน นักเรียนตรงต่อเวลา ไม่มาสาย เกียจคร้าน งานไม่คั่งค้าง โดยทำเป็นสมุดบันทึกความดีมีการยกย่องชมเชย 2) ด้านความประหยัด นักเรียนใช้น้ำไฟฟ้าอย่างประหยัด มีการวางแผนใช้จ่าย ไม่สุรุ่ยสุร่ายและส่งเสริมให้ออมเงิน 3) ด้านความซื่อสัตย์ นักเรียนทำตามข้อตกลงของกลุ่ม ตรงต่อเวลาและหน้าที่รับผิดชอบ รู้จักละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด 4) ด้านความมีวินัย นักเรียนแต่งกายเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบและรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน 5) ด้านความสุภาพ นักเรียนมีความประพฤติและกิริยามารยาทเรียบร้อย 6) ด้านความสะอาด นักเรียนมีสุขนิสัยในการรักษาความสะอาด ความปลอดภัย ฝึกฝนขัดเกลาจิตใจมิให้ขุ่นมัว 7) ด้านความสามัคคี นักเรียนช่วยเหลืองานส่วนรวมทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ 8) ด้านความมีน้ำใจ นักเรียนรู้จักแบ่งปันสิ่งของแก่ผู้อื่น เสียสละเวลาร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น

20. การศึกษาการบริหารงานธุรการของสถานศึกษาของโรงเรียนในเขตอำเภอลาดยาวตามหลักทฤษฎีธัมมิกัตถสังวัตตินิกธรรม 4 (The Study of Administrative Administration of Educational Institutions of Latyao District According to The Principle of Dittamikhata Sangvatniktham 4) โดย บัวแก้ว อินทรา ปฐิธรรม สำเนียง และ พระมหาอุดร อุตโตโร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สรุปว่า บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและหาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานธุรการของสถานศึกษาของโรงเรียนในเขตอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักทฤษฎีธัมมิกัตถสังวัตตินิกธรรม 4 ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 268 คน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 และสัมภาษณ์ ด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ดังนี้ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานธุรการสถานศึกษาของโรงเรียนในอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$, S.D.=0.42) เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปหาน้อย คือ ด้านระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X}=4.83$, S.D.=0.34) ด้านการรับ-ส่งหนังสือ ($\bar{X}=4.65$, S.D.=0.39) ด้านการร่างหนังสือ ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.42) ด้านการผลิตสำเนาเอกสาร ($\bar{X}=4.68$, S.D.=0.53) ด้านการจัดเก็บเอกสาร ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.41) ด้านการบันทึกเสนอหนังสือ ($\bar{X}=4.53$, S.D.=0.56) ด้านการตรวจทาน หนังสือ ($\bar{X}=4.53$, S.D.=0.29) ด้านการพิมพ์หนังสือ ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.34) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการทำลายหนังสือ ($\bar{X}=4.28$, S.D.=0.55) อยู่ในระดับมาก ในส่วนของแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานธุรการ ของสถานศึกษาของโรงเรียนนั้น ประกอบด้วย 1) ด้านรับ-ส่งหนังสือ เจ้าหน้าที่ธุรการควรติดต่อหน่วยงานโดยตรง ทั้งการติดต่อสื่อสาร และการบริการ 2) ด้านร่างหนังสือ เจ้าหน้าที่ธุรการควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการร่างหนังสือและการเรียบเรียงข้อความในหนังสือ 3) ด้านพิมพ์หนังสือ เจ้าหน้าที่ธุรการให้หมั่นฝึกฝนตนเองใฝ่เรียนทางด้านการพิมพ์หนังสือ 4) ด้านผลิตสำเนาเอกสาร เจ้าหน้าที่ธุรการควรต้องตรวจสอบความถูกต้องฉบับจริง ฉบับร่าง และจัดเก็บเอกสารให้เป็นระบบ 5) ด้านจัดเก็บเอกสาร ผู้บริหารควรแนะนำวิธีการจัดเก็บเอกสาร เพื่อไม่ให้สูญหาย 6) ด้านบันทึกเสนอหนังสือควรจัดทำตามลำดับขั้นตอนให้ถูกต้อง 7) ด้านตรวจทานหนังสือ ผู้บริหารควรส่งเสริมเจ้าหน้าที่ธุรการไปพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการตรวจทานหนังสือ 8) ด้านทำลายหนังสือ ผู้บริหารควรแนะนำให้เจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ที่ถูกต้องตามหลักของสารบรรณ 9) ด้านระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายเพื่อจัดหาทรัพยากรสารสนเทศที่จำเป็นต้องใช้และมีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง

21. แนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้เชิงพุทธบูรณาการโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคกลาง เขต 2 (Guidelines For Buddhist Learning Management Integrated into Charity School of Buddhist Temples Under The Office Of Private Education Commission in The Central Area 2) โดย ลัลลนา พวงสมบัติ อานนท์ เมธีวรฉัตร และ พระราชวชิรเมธี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สรุปว่า การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้เชิงพุทธบูรณาการโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคกลาง

เขต 2 1) เสนอแนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้เชิงพุทธบูรณาการ โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคกลาง เขต 1 ใช้ระเบียบวิจัยแบบผสานวิธีกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู 956 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.988 สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารการจัดการเรียนรู้เชิงพุทธบูรณาการ โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคกลาง เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$, S.D.=0.44) และพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X}=4.36$, S.D.=0.47) รองลงมา คือ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.49) และด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}=4.33$, S.D.=0.48) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.95$, S.D.=0.55) แนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้เชิงพุทธบูรณาการ โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคกลาง เขต 2 โดยใช้หลักพรหมวิหาร 4 มาเป็นกรอบแนวทางในการบริหารการจัดการเรียนรู้ 5 ด้านได้แก่ 1) ด้านครูผู้สอน พบว่า ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะ ประกอบด้วย 3 แนวทาง 2) ด้านหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในด้านการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย 3 แนวทาง 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารจัดทำแผนการบริหารไว้อย่างเป็นระบบมีทิศทางยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 แนวทาง 4) ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารวางแผนให้บุคลากรทางวิชาการได้พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 แนวทาง 5) ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ผู้บริหารยึดหลักความเป็นธรรม และพัฒนาปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 3 แนวทาง

22. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลนาโยง อำเภอนาโยง จังหวัดอุดรธานี
(Administration in Accordance with Good Governance of Na Yung Subdistrict Municipality Na Yung District, Udon Thani Province) โดย ปาริชาติ พิพิพิธภัณฑ์ และ โกศล สอดส่อง หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลนาโยง อำเภอนาโยง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$, S.D.=0.48) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านหลักความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.90$, S.D.=0.69) รองลงมา คือ ด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.80) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.73$, S.D.=0.72) ผลการเปรียบเทียบ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลนาโยง อำเภอนาโยง จังหวัดอุดรธานี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมพบว่า เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะทางพัฒนา การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลนาโยงอำเภอนาโยง จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ควรมีมาตรการ ในการส่งเสริมจริยธรรมให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น การอบรมด้านจริยธรรม การให้รางวัลแก่ผู้ประพฤติดีและลงโทษผู้ที่กระทำการทุจริต

23. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนตำบลนาเยื้อง อำเภอนาเยื้อง จังหวัดอุดรธานี (People Participation in Community Development Na Yung Subdistrict, Na Yung District, Udon Thani Province) โดย จันทรทิพย์ ทองโชติ และ ชาญยุทธ หาญชนะ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนตำบลนาเยื้อง อำเภอนาเยื้อง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= 0.51) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.01$, S.D.= 0.67) รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วม ในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.93$, S.D.= 0.63) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= 0.67) การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน ตำบลนาเยื้อง อำเภอนาเยื้อง จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยภาพรวมพบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน ตำบลนาเยื้อง อำเภอนาเยื้อง จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ กระตุ้นให้ประชาชนสนใจและเกิดการเรียนรู้เข้าใจ เพื่อให้เกิดทัศนคติเชิงบวกกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

24. โรคระบาดโควิด 19: ยุทธศาสตร์การป้องกันเชิงพุทธบูรณาการบนฐานพุทธธรรม (Covid-19 disease: Integrated Buddhist defense strategy based on Buddhism) โดย พระครูพิสัยปริยัติกิจ (แก่น อคควณโณ/พุ่มพิก) วิทยาลัยสงฆ์พิจิตร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สรุปว่า บทความเรื่อง “โรคระบาดโควิด 19: ยุทธศาสตร์การป้องกันเชิงพุทธบูรณาการบนฐานพุทธธรรม” เป็นการศึกษาสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 ที่เกี่ยวข้องถึง พัฒนาการโรคระบาดในประเทศไทยและโลก โรคระบาดที่ปรากฏในพระไตรปิฎก การวิเคราะห์โรคเชิงพุทธแบบบูรณาการ การกำหนดรูปแบบและยุทธศาสตร์การปกป้องคุ้มครองเชิงพุทธและรูปแบบบูรณาการเพื่อการดำรงตนอย่างยั่งยืน สรุปได้ว่า “ประเทศไทยเป็นประเทศพุทธศาสนา หลักคำสอนของพุทธศาสนาไม่สอนให้คนเห็นแก่ตัว ตั้งอยู่บนฐานแห่งพรหมวิหารธรรม คือ ‘เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา’ เป็นฐาน และมีความเป็นชาติแห่งการรู้จักสามัคคีเป็นฐาน หลักพุทธธรรมเป็นหลักพื้นฐานที่ดำรงอยู่บนฐานแห่งเสียสละ เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ แม้ในยามวิกฤตก็ไม่ทอดทิ้งกัน คนไทยมีฐานคติการดำเนินชีวิตการดำรงตนบนฐานพุทธธรรม ปราศจากการเอาเปรียบ และมีไมตรีต่อเพื่อนมนุษย์ ทุกคน โดย “การไม่ทำความชั่วทั้งปวง ทำความดีให้ถึงพร้อม และการทำจิตใจให้ผ่องใสบริสุทธิ์อยู่ตลอดเวลา”

25. รูปแบบการบูรณาการกาลามสูตรในการเสริมสร้างสังคมพหุวัฒนธรรมในยุคดิจิทัล (The Model Integration of Kalamasuta Form Strengthening the MUlticultural Society in the Digital Age) โดย จักรพงษ์ ธรรมธวัช สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ อโณทัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดการสร้างสังคมพหุวัฒนธรรม กระบวนทรรศน์ทางปรัชญา สังคมแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจถึงบริบท คติความเชื่อ ทั้งหมดนี้ เป็นการเชื่อมโยงและ เป็นพื้นฐานของความคิด ความเชื่อของคนโดยมากในสังคม ปัญหาที่ทำให้สังคมที่อยู่ร่วมกันเกิดความขัดแย้ง หรือขาดความสามัคคีนั้น ล้วนเกิดขึ้นจากทัศนคติ จึงจำเป็นต้องอาศัยความรู้คอยควบคุม คือ ตัวปัญญาที่เป็นตัวช่วยในการกลั่นกรองสิ่งต่างๆ โดยอาศัยหลักพุทธปรัชญา คือ หลักความจริง ด้วยการมองโลกแบบองค์รวม

เป็นเหมือนการทดสอบตามหลักเหตุและผลมีกระบวนการอิงอาศัยกัน เพื่อให้คนในสังคมอยู่บนพื้นฐานความจริง หลักกาลามสูตร จึงเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความจริงมาเป็นพื้นฐานในส่งเสริมการช่วยคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ให้เกิดเป็นความจริง ความถูกต้อง ให้เท่าทันกับสังคมยุคดิจิทัลในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยอาศัยการร่วมมือของประชาชน สังคม สถาบันการศึกษา เข้ามาส่งเสริมอันก่อให้เกิด ประโยชน์ร่วมกัน องค์ความรู้ใหม่ ได้แก่ WMH + ECO MODEL.

26. การบูรณาการพุทธจริยศาสตร์ว่าด้วยการพัฒนาการปฏิบัติงานของพระสงฆ์ไทยด้านสังคม สงเคราะห์ในสังคมยุคดิจิทัล (The Integration of The Buddhist Ethics on the Social Work Treating Development of Thai Buddhist Monks in the Digital Society) โดย พระครูวรพุทธาภิรักษ์ (สมศักดิ์ ฉะเอียงทอง) สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ อโณทัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัยพบว่า การสังคมสงเคราะห์เป็นการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้เพื่อให้เขาสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ส่วนการปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ของพระสงฆ์ไทยควรสังเคราะห์ฝ่ายจิตใจให้มีสติปัญญา รู้จักแก้ปัญหาด้วยตัวเองเป็นสำคัญ หลักพุทธจริยศาสตร์มีหลายข้อหลายระดับที่สามารถนำมาเป็นแนวทาง สำหรับพระสงฆ์ไทย ยึดหลักอริยมรรคมีองค์ 8 ประการ พระวินัยสงฆ์ 227 ข้อ หลักปาริสุทธิศีลอันมีปาฏิโมกข์สังวร อินทริยสังวร อาชีวะปาริสุทธิศีลและปัจจัยนิสิตศีล อีกทั้งให้ความสำคัญแก่หลักสังคหวัตถุ 4 มีทาน ปิยาจา อตถจริยาและสมานัตตา การบูรณาการพุทธจริยศาสตร์ว่าด้วยการพัฒนาการปฏิบัติงานของพระสงฆ์ไทยด้านสังคมสงเคราะห์ในสังคมยุคดิจิทัลเป็นไปตามหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ และปัญญา เพื่อใช้ในการพัฒนาตน การพัฒนาคน และการพัฒนางานในการรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคดิจิทัลการปฏิบัติงาน โดยเนื้องานด้านสังคมสงเคราะห์ของพระสงฆ์ไทยควรปลูกฝังหลักสัมมาทิฐิให้เกิดขึ้นให้ได้ทั้งในระดับของ โลภียสัมมาทิฐิ และโลกุตรสัมมาทิฐิ องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้คือ 2M (W)

27. รูปแบบอัตลักษณ์วัฒนธรรมมองผ่านปรัชญาหลังนวยุคของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Model of a Cultural Identity Through the Postmodern Philosophy of the Sufficiency Economy Philosophy) โดย พระปลัดสาโรจน์ ธมฺมสาโร (ปัญญารัมย์) สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ อโณทัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบอัตลักษณ์วัฒนธรรมมองผ่านปรัชญาหลังนวยุคของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามกรอบองค์ประกอบของวัฒนธรรมธรรม 4 ประการ คือ 1) ด้านคติธรรม หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ถูกต้องต่อหลักการดำเนินชีวิตตามหลักมัชฌิมาปฏิปทาในพระพุทธศาสนาตรงกับคำว่า Right Wisdom = R-W 2) ด้านเนติธรรม หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการผลิตและการแสวงหาที่ถูกต้องตามหลักสัมมาอาชีวะ ในพระพุทธศาสนาตรงกับคำว่า Right Produce =R-P 3) ด้านสหธรรม หมายถึง ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แบ่งปันและการอยู่ร่วมกันในสังคมบนฐานหลักสังคหวัตถุธรรม 4 ในพระพุทธศาสนาตรงกับคำว่า Right Sharing = R-S และ 4) ด้านวัตถุธรรม หมายถึง หลักการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ถูกต้องบนเงื่อนไขความรู้ของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตรงกับคำว่า Right Technology=R-T ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวถือเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ได้ คือ R-WPST MODEL

28. รูปแบบการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมมองผ่านปรัชญาหลังนวยุคของพุทธทาสภิกขุ (Model of Coexistence in a Multicultural Society Through the Postmodern Philosophy of Buddhadasa Bhikkhu) โดย พระครูโอภาสประสิทธิ์คุณ อุทโย (เกตุขาว) สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ อโณทัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมมองผ่านปรัชญาหลังนวยุคของพุทธทาสภิกขุ เป็นการประยุกต์ใช้หลักปณิธาน 3 ของพุทธทาสภิกขุเป็นกรอบความคิดในการสร้างรูปแบบ คือ หนึ่ง การรับรู้ (Perception) คือ ภาวะแห่งการรับรู้เข้าใจตนเอง เป็นการส่งเสริมให้ศาสนิกของแต่ละศาสนาได้ศึกษาทำความเข้าใจแก่นแท้แห่งคำสอนในศาสนาของตนและนำมาปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพราะเป้าหมายของทุกศาสนามุ่งสอนให้ศาสนิกทำความดี และความดีเป็นเป้าหมายของการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม สอง การเรียนรู้ (Learn) คือ ภาวะการเรียนรู้เข้าใจผู้อื่น เป็นการส่งเสริมให้สมาชิกในสังคมได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงวิถีชีวิตของเพื่อนร่วมสังคม เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน เพราะเมื่อรู้เข้าใจกันอย่างถูกต้องแล้วจะส่งผลให้การปฏิบัติต่อกันเป็นไปอย่างถูกต้องเป็นการป้องกันและลดปัญหาความขัดแย้งในสังคมพหุวัฒนธรรม สาม การร่วมมือ (Cooperate) คือ ความร่วมมือช่วยเหลือกัน การร่วมมือกันในลักษณะการสร้างพลังทางสังคม ในการแสวงหาแนวทางการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างสันติสุขบนพื้นฐานความแตกต่างหลากหลายโดยมีเป้าหมายร่วมกัน คือ สร้างความเป็นเอกภาพในความหลากหลาย ผลการวิจัยดังกล่าวถือเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ได้ คือ PLC Model

29. ความเป็นเกินจริงของวัฒนธรรมการบริโภคอาหารในสังคมหลังนวยุคมองผ่านพุทธปรัชญา (The Hyperreality of Food Consumption Culture in the Postmodern Society Through Buddhist Philosophy) โดย พระธนบุลย์ หันมนตรี สวัสดิ์ อโณทัย และ กันยาวิร์ สัทธาพงษ์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นเกินจริงของวัฒนธรรมการบริโภคอาหารเชิงสัญญะนี้เป็นผลลัพธ์ของการบริโภคที่เติบโตมากขึ้นจากการพัฒนาการของเศรษฐกิจในระบอบทุนนิยม เป็นความก้าวหน้าด้านการสื่อสารเทคโนโลยีข่าวสาร และสังคมดิจิทัล พุทธปรัชญาว่าด้วยการบริโภคอาหารเน้นการเลือกบริโภคอาหารที่เหมาะสมและเกื้อกูลกับร่างกาย (โภชนาการ) การรู้จักประมาณในอาหารเน้นพิจารณาทั้งในด้านเชิงคุณภาพเกี่ยวกับคุณค่าและด้านปริมาณ (โภชนาการ) โดยพิจารณาทั้งก่อน ขณะและหลังการบริโภคอาหาร ตลอดจนด้านกิริยามารยาทในการฉันอาหาร สารัตถะของการบริโภคอาหารในพุทธปรัชญามุ่งเพื่อการดำรงชีพอย่างผู้ไม่ประมาท และการมีสติสัมปชัญญะอยู่ตลอดเวลา รวมถึงการรับและบริโภคใช้สอยปัจจัย 4 อย่าง พระพุทธเจ้าได้แสดงหลักความพอดี คือ ความรู้ประมาณในการบริโภค เป็นคนเลี้ยงง่าย มีสติสัมปชัญญะในการบริโภคเสมอ ไม่ให้ตกเป็นทาสของตัณหาจนหมกหมักในการบริโภค ทำด้วยความพอดีของความพอดีเป็นผลที่ลงตัวให้เกิดผลดีงามตามที่มองเห็นพิจารณาอย่างแยบคายด้วยปัญญา องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้คือ $FCR = MWCV$

30. การบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจในยุคหลังโควิด -19 (The Integration of Entrepreneurs' Sufficiency Economy Philosophy into Business Operations in Post Covid-19 Era) โดย กิตติยา โชคพรประสาธน์ กันยาวิร์ สัทธาพงษ์ สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ อโณทัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

ในการดำเนินธุรกิจในยุคหลังโควิด-19 เป็นการดำเนิน ธุรกิจในยุคหลังโควิด-19 ภายใต้กรอบการปรับตัวใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านการเงิน บัญชี การลงทุน 3) ด้านการตลาด และ 4) ด้านการบริหารจัดการ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงว่าด้วยการดำเนินธุรกิจเป็นทางสายกลางของการดำเนินชีวิตเพื่อความสุข ประกอบด้วย 3 ห่วง 2 เงื่อนไข 4 มิติ การบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ประกอบการในการ ดำเนินธุรกิจในยุคหลังโควิด-19 ควรมีการบูรณาการใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านการเงิน บัญชี การลงทุน 3) ด้านการตลาด และ 4) ด้านการบริหารจัดการ โดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือ องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย คือ โมเดล 3R2C4D

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	ง
สารบัญ	ณ
สุขภาพองค์รวมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Holistic Health based on the Sufficiency Economy Philosophy) สุดิณิย์ ทองจันท์ รวิช ตาแก้ว กิรติ บุญเจือ และ สิริกร อมฤตวาริน บัณฑิตวิทยาลัย การศึกษาเชิงวิเคราะห์พรหมวิหารธรรมตามหลักพุทธปรัชญาเถรวาท (An Analytical Study of Sublime States of Mind According to Theravada Buddhist Philosophy) สิรินทร์ กันยาวิริยะ และ เมธา หริมเทพาธิป การบริหารธุรกิจตามหลักพรหมวิหารธรรม: การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจักษ์ และวิธาน (Business Administration According to Sublime States of Mind : An Analytic, Appreciative and Applicative Study) สิรินทร์ กันยาวิริยะ และ เมธา หริมเทพาธิป ภาวนา 4 ตามหลักปรัชญาหลังนยุคสายกลาง (Four Developments According to The Moderate Postmodern Philosophy) ชิสา กันยาวิริยะ และ เมธา หริมเทพาธิป ปัจจัยพลังอำนาจของชาติด้านเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (The National Power Factors in Economy according to The Philosophy of Sufficiency Economy) รวิช ตาแก้ว เมธา หริมเทพาธิป พจนา มาโนช วรารณ พงศ์ธรพิสุทธิ์ และ ปรียะพงษ์ คุณปัญญา ปัจจัยพลังอำนาจของชาติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (National Power Factors according to The Philosophy of Sufficiency Economy) รวิช ตาแก้ว เมธา หริมเทพาธิป พจนา มาโนช วรารณ พงศ์ธรพิสุทธิ์ และ ปรียะพงษ์ คุณปัญญา สังคมแห่งการแบ่งปันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง : การศึกษาเชิงวิเคราะห์ วิจักษ์ และวิธาน (Sharing and Caring Society According to The Philosophy	1 12 17 27 33 42 54

of Sufficiency Economy: An Analytic, Appreciative
and Applicative Study)

เมธา หริมเทพาธิป และ รวิช ตาแก้ว

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ 66

ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และเทคนิค LT

(A Study on Math Learning Achievement Through STAD

(Student Team Achievement Division) and LT (Learning Together)

จุฑามาศ รอดทอง สุพจน์ เกิดสุวรรณ และ วิณา ชุ่มบัณฑิต

คุณค่าเชิงสัญลักษณ์ของความเชื่อการแก้บนของชาวพุทธไทย 75

ต่อพระพุทธรูปตามมุมมองพุทธปรัชญา

(The Semiological Value of Making a Votive Offering Belief of Thai Buddhists

in Phra Buddhasothorn with the Buddhist Philosophical Perspective)

พระครูสุตถาวนาภิธาน (สุวภัทร ชินขุนทด) สวัสดิ์ อโณทัย และ กันยาวิร์ สัทธาพงษ์

อุดมการณ์และกระบวนการการเสริมสร้างสังคมสุวิถีชีวิตใหม่ 87

ตามหลักพุทธธรรมของเครือข่ายจิตอาสาจังหวัดชัยภูมิ

(Ideology and Process of New Normal Society Following

to Buddha Dhamma of Chaiyaphum Province Volunteer Network)

พระมหาวิฑูรย์ สิทธิเมธีและ พูนศักดิ์ กมล

การมีส่วนร่วมของผู้นำทางการเมืองในสถานการณ์การแพร่ระบาด 96

ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในอำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ

(Participation of Political Leaders in Epidemic Situation the Coronavirus

Disease 2019 (Covid-19) in Thep Sathit District Chaiyaphum Province)

พระครูปฏิภาณธรรมรส (สมพร ดิคุขปญโญ)

พระมหานรินทร์ สุรปญโญ (เอมพันธ์) และ สุเนตร ธนศิลป์พิชิต

การพัฒนาจริยธรรมของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดชัยภูมิ 105

(The Ethical Development of Local Leaders in Chaiyaphum Province)

พระมหานรินทร์ สุรปญโญ และ พูนศักดิ์ กมล

นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษากับการศึกษาร่วมสมัย 116

(Innovation and Educational Technology and Contemporary Education)

ศิริเดช ศรีสร้อย พระมหาอดุล อุตตโร (มากดี) และ ปฎิธรรม สำเนียง

การบริหารแบบมีส่วนร่วมระหว่างบ้าน วัด โรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ 128

ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม

(Participative Administration between Home, Temples

and Schools Affecting to the Effectiveness of School

under Nakhonpathom Primary Educational Service Area Office)

กัญญนันท์ สิริคุปต์ธรานนท์

ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทของพระสงฆ์ 139

ในการพัฒนาชุมชนอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

(People's Opinion toward the Roles of Sangha in Community Development
in Muang District, Samutsongkhram Province)

พระครูสาครธรรมประสิทธิ์

การศึกษาชื่อปราสาทหินในจังหวัดศรีสะเกษ 151

(A Study of the Name of Prasat Hin in Sisaket Province)

ฉันทพงศ์ สารรัตน์ อธิวัฒน์ กันยาสาย ภัทรพล จันทร์เพ็ญ

ทวีทรัพย์ ทวีชาติและ ศุภกร เจริญผล

แนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอำเภอลาดยาว 167

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2 ตามหลักธรรมพละ 5

(Guidelines for Developing Quality Assurance of

Educational Institutions in Latyao District

Nakhon Sawan Primary Educational Service Office Area 2

According to the Five Principles of Physical Faith)

ว่าที่ร้อยตรีรัฐพงศ์ โยธารัตน์ ปฏิธรรม สำเนียง และ วรกฤต เกื่อนช้าง

กระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่น 180

รูปแบบเทศบาล (กรณีศึกษา 3 เทศบาล) ในอำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ

(The Process of People's Political Participation towards Local

Government Organizations in The form of a Municipality

(Case Study of 3 Municipalities) in Khon San District Chaiyaphum Province)

นิติพันธ์ อินทโชติ

บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน 193

อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักอริยสัจ 4

(The Role of Administrators in The Development of Basic Morals

in Nong Bua District School Nakhon Sawan Province

According to The Four Noble Truths)

จตุรรัตน์ ปานขลิบ ปฏิธรรม สำเนียง และ พระมหาอุดร อุตโตโร

การศึกษาการบริหารงานธุรการของสถานศึกษาของโรงเรียน ในเขตอำเภอลาดยาวตามหลักทฤษฎีธัมมิกัตสังวัตตนิกรธรรม 4 (The Study of Administrative Administration of Educatinal Institutions of Latyao District Accrding to The Principale of Dittthamikatta Sangvatniktham 4)	205
บัวแก้ว อินทรา ปฎิธรรม สำเนียง และ พระมหาอุดร อุตโตโร แนวทางการบริหารการจัดการเรียนรู้เชิงพุทธบูรณาการโรงเรียนการกุศล ของวัดในพระพุทธศาสนา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคกลาง เขต 2 (Guidelines For Buddhist Learning Management Integrated into Charity School of Buddhist Temples Under The Office Of Private Education Commission in The Central Area 2)	217
ลลิตา พวงสมบัติ อานนท์ เมธีวรฉัตร และ พระราชวชิรเมธี การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลนาเยื้อง อำเภอนาเยื้อง จังหวัดอุดรธานี (Administration in Accordance with Good Governance of Na Yung Subdistrict Municipality Na Yung District, Udon Thani Province)	229
ปาริชาติ พิพิทธภักดิ์ และ โกศล สอดส่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนตำบลนาเยื้อง อำเภอนาเยื้อง จังหวัดอุดรธานี (People Participation in Community Development Na Yung Subdistrict, Na Yung District, Udon Thani Province)	244
จันทร์ทิพย์ ทองโชติ และ ชาญญูท หาญชนะ โรคระบาดโควิด 19: ยุทธศาสตร์การป้องกันเชิงพุทธบูรณาการบนฐานพุทธธรรม (Covid-19 disease: Integrated Buddhist defense strategy based on Buddhism)	255
พระครูพิสัยปริยัติกิจ (แก่น อคฺควณโณ/พุ่มฟัก) รูปแบบการบูรณาการกาลามสูตรในการเสริมสร้างสังคมพหุวัฒนธรรมในยุคดิจิทัล (The Model Integration of Kalamasuta Form Strengthening the MUlticultural Society in the Digital Age)	266
จักรพงษ์ ธรรมธรรมาทร สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ อโณทัย	

การบูรณาการพุทธจริยศาสตร์ว่าด้วยการพัฒนาการปฏิบัติงาน ของพระสงฆ์ไทยด้านสังคมสงเคราะห์ในสังคมยุคดิจิทัล (The Integration of The Buddhist Ethics on the Social Work Treating Development of Thai Buddhist Monks in the Digital Society)	277
พระครูวรพุทธาภิรักษ์ (สมศักดิ์ เขื่อนทอง) สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ อโณทัย รูปแบบอัตลักษณ์วัฒนธรรมมองผ่านปรัชญาหลังนวยุคของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Model of a Cultural Identity Through the Postmodern Philosophy of the Sufficiency Economy Philosophy)	289
พระปลัดสาโรจน์ ธรรมสาโร (ปัญญาธรรม) สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ อโณทัย รูปแบบการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมมองผ่านปรัชญาหลังนวยุคของพุทธทาสภิกขุ (Model of Coexistence in a Multicultural Society Through the Postmodern Philosophy of Buddhadasa Bhikkhu)	301
พระครูโสภาสประสิทธิ์คุณ อุทัย (เกตุขาว) สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ อโณทัย ความเป็นเกินจริงของวัฒนธรรมการบริโภคอาหารในสังคมหลังนวยุคมองผ่านพุทธปรัชญา (The Hyperreality of Food Consumption Culture in the Postmodern Society Through Buddhist Philosophy)	313
พระชนบุญ หันมนตรี สวัสดิ์ อโณทัย และ กันยาวิร์ สัทธาพงษ์ การบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ประกอบการ ในการดำเนินธุรกิจในยุคหลังโควิด-19 (The Integration of Entrepreneurs' Sufficiency Economy Philosophy into Business Operations in Post Covid-19 Era)	324
กิตติยา โชคพรประสาธ กันยาวิร์ สัทธาพงษ์ สมบูรณ์ บุญโท และ สวัสดิ์ อโณทัย จริยธรรมการตีพิมพ์บทความในวารสารพุทธมณฑล ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	335
การเตรียมต้นฉบับเพื่อการเสนอจัดพิมพ์ในวารสารพุทธมณฑล ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	337